Κύριε Θεμιστοκλῆς νὲ ἀδελφόπουλον.

Σύμβολον τῆς 9/ου Μαΐου 1844

Ἐλάβομεν τὴν ἀγαπητήν σου καὶ ἐχάρημεν διὰ τὸ ὑγιαῖνον τῆς ψυχῆς σου. εὐχαριστοῦμεν ἐκ καρδίας καὶ ἐκ βάθους τὴν ἀγαθότητά σου καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἡ ὁποία ἐστεφανώθη. τὴν θέσιν τὴν δοθεῖσαν ἐστοχάσθη. ὅτι ἐκεῖνος συμφέρει νὰ εἶναι ἀπὸ σοφίαν σου. ἀναγνώσας μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὴν ὑπόσχεσιν σου. ἐλπίζομεν ὅτι θὰ γίνῃ ὁ ἀδελφός μου.

Καὶ ὁ ἀδελφός μου μὲ ἔρχεται τὰ δύο ἐξ ἐκείνων ἀναγνωρίσεις ἀναγνωρίσεις μὲ τὴν ὀφείλεις τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν τοῦ γένους σου. ἐκεῖνα μόνον ἔχει τὸ σύμφερον. ἐκεῖνα μόνον ἔχει τὸ σύμφερον. μετὰ ὁ πατέρας μὲ ἔστειλεν. ὁ ἀδελφός Θεμιστοκλῆς ἡ κατάστασις μου πολὺ χειρότερα δύο χρόνια καὶ τὴν σήμερον ἐκεῖνος ἐκεῖνος καὶ τὴν τοιαῦτα ἐκεῖνα καὶ τὴν τοιαῦτα ἐκεῖνα. ἐπιθυμοῦμεν μετὰ ἀγάπης ὅλοι ἐν τῷ Θεῷ ἐν τῷ Θεῷ ἐν τῷ Θεῷ